

starte virksomhed eller begynde på en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er ked af, at først den socialdemokratiske ordfører og nu SF's ordfører er så skeptiske over for den foreslåede ordning, så de to partier ikke vil bakke op om de intentioner, der er om at ville gøre noget godt for sportsudøvere, for det gør vi her.

Når der spørges ind til, om vi kan være enige om, at vi skal have en ordning, der netop rammer nogle bestemte formål, så synes jeg faktisk, at den foreslåede model gør det. Vi vil netop lave en ordning for f.eks. den professionelle sportsudøver, og han eller hun vil kunne bruge pengene på f.eks. selvstændig virksomhed eller uddannelse. Vi er sådan set allerede der, hvor SF's ordfører foreslår vi skal være, for det er en ordning, der vil kunne løse den problematik.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig lidt. Først lytter jeg til den socialdemokratiske ordfører, der mener, at den her ordning overhovedet ingen betydning har og ikke vil flytte en eneste hegnsplæ for den enkelte sportsudøver. Bagefter skal jeg høre på, at vi her får etableret en ladeport, der vil gøre, at hele skattesystemet udhules. Ingen af delene er rigtige. Det håber jeg klart fremgår af både min ordførertale og mit svar her.

Jacob Buksti (S):

Det sidste er, fordi den netop ikke er målrettet.

Spørgsmålet om etablering af en særlig opsparringsordning for professionelle sportsudøvere, der vil kunne sikre deres mulighed for efter endt sportskarriere at tage uddannelse eller starte egen virksomhed, har været drøftet og vendt og drejet gennem flere år, men det har hver gang vist sig meget vanskeligt at finde en egnet model til sikring af målet, nemlig at sikre, at de efter endt karriere kan få en ordentlig start på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet har hele tiden udtrykt sin tilslutning til målet, og vi har derfor også udtalt os positivt om det forslag, som Spillerforeningen har fået udarbejdet, og som har været drøftet med en række partier, og som gav sig udslag i beslutningsforslag nr. B 3 fra Dansk Folkeparti.

Vi har imidlertid aldrig lagt skjul på, at vi som udgangspunkt er noget skeptiske ved at anvende en skattebegunstigende pensionsopsparringsmodel til ikkepensionsmæssige formål. Der

findes jo allerede en række eksisterende opsparringsordninger, som måske kunne produktudvikles.

Kl. 10.15

Skatteministeren har da også i sit svar på spørgsmål nr. S 1746 til hr. Morten Homann fremhævet, at en særlig ordning for sportsudøvere vil gøre skattesystemet mere kompliceret og være imod regeringens intentioner om regelforenkling, hvilket dog ikke har forhindret regeringen i f.eks. at gennemføre en særlig skattemæssig udligningsordning for kunstnere.

Vi er imidlertid af den opfattelse, at det snart haster med at få en løsning på de nævnte problemer, så der kan skabes en bedre sikkerhed for unge mennesker, der vælger at gå ind i en professionel sportskarriere, så de ikke bagefter ender som sociale klienter.

Vi var derfor villige til, hvis ikke en anden model kunne findes, at støtte Spillerforeningens model, som dannede baggrund for Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Regeringen kunne derfor konstatere, at der i givet fald ville være et flertal for beslutningsforslaget uden om regeringen, og det er tilsyneladende også derfor, at forslaget nu kom til at indgå i finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

L 111 er en udmøntning af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og det siges at tage udgangspunkt i B 3. Det synes vi nu er lidt svært at se. L 111 er på én gang problematisk og ligegyldigt, og spørgsmålet er, om det overhovedet lever op til målsætningen at sikre sportsfolkene en god start på arbejdsmarkedet.

Forslaget skaber større uklarhed om skattereglerne, hvor alle ellers taler om forenklinger. Desuden undvandes ordningen, så den kommer til at omfatte alle sportsfolk, amatører og professionelle, og al indkomst, der hidrører fra sportsudøvelse, inklusive sponsorge og reklameindtægter. Det er svært at se, hvad det er, der gør ordningen særlig attraktiv, og der kan derfor sættes spørgsmålstegn, som også Danmarks Idræts-Forbund har gjort, ved ordningens mulige udbredelse.

Endelig stilles der heller ikke længere krav om, at de hævdede midler skal bruges til uddannelse eller start af selvstændig virksomhed. De kan bruges til alt andet, det eneste krav er, at de skal hæves, inden man bliver 40 år, og i øvrigt kan det gøres, inden man har afsluttet sin sportslige karriere.

Men vi noterer os, at Spillerforeningen og Team Danmark støtter forslaget, da de trods alt